

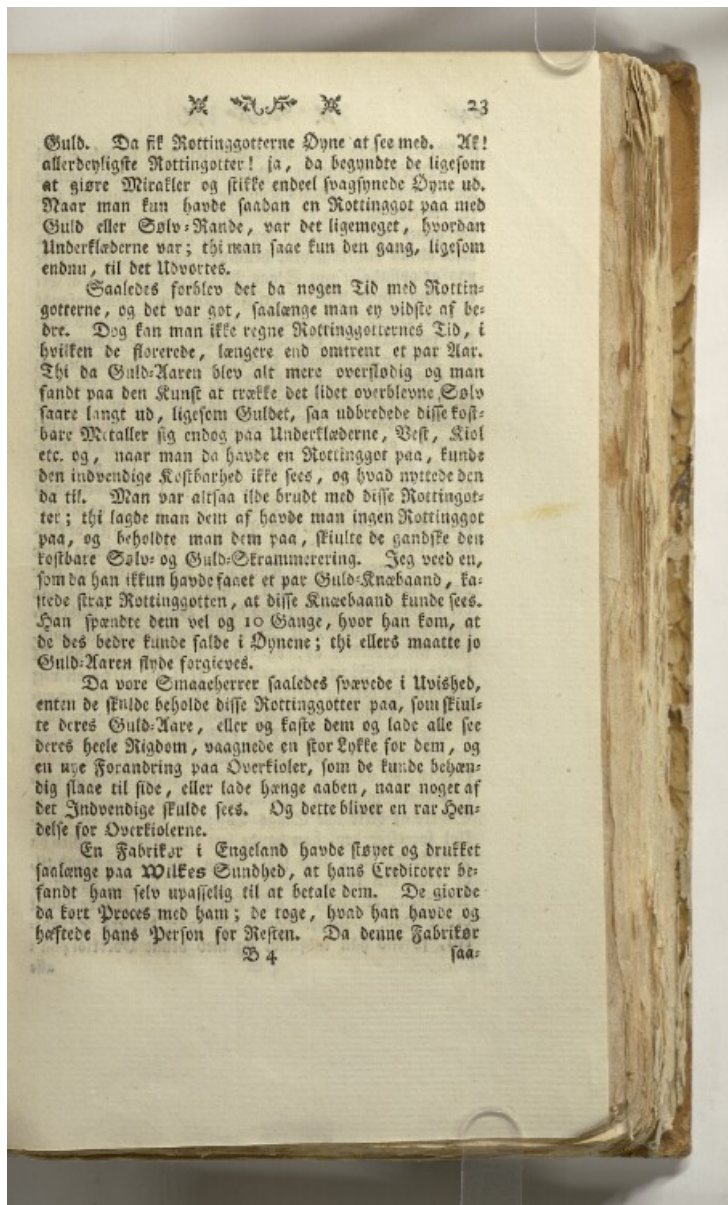
Titel: Overkiolernes forunderlige Hændelser En Roman.

Citation: "Overkiolernes forunderlige Hændelser En Roman.", i *Luxdorps samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 1 bind 17*, Poul Herman Höecke, 1770, s. 23. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/catalog/tfs-texts-1_017-shoot-w1_017_002_p23_bZONE1447179/facsimile.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Luxdorps samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 1 bind 17

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Guld. Da fik Rottinggøtterne Dyne at see med. Al! allerdeyligste Rottinggøtter! ja, da begyndte de ligesom at giøre Mirakler og stille endel svagshnede Dyne ud. Naar man kun havde saadan en Rottinggøt paa med Guld eller Sølv-Rande, var det ligemeget, hvordan Underfladerne var; thi man saae kun den gang, ligesom endnu, til det Udvoortes.

Saaledes forblev det da nogen Tid med Rottinggøtterne, og det var got, saalænge man ey vidste af bedre. Dog kan man ikke regne Rottinggøtternes Tid, i hvilken de florerede, længere end omtrent et par Aar. Thi da Guld-Aaren blev alt mere overflodig og man fandt paa den Kunst at trække det lidet overblevne Sølv saare langt ud, ligesom Guldet, saa udbredede disse kostbare Metaller sig endog paa Underfladerne, Vest, Kiol etc. og, naar man da havde en Rottinggøt paa, kunde den indvendige Kostbarhed ikke sees, og hvad nyttede den da til. Man var altsaa ikke brudt med disse Rottinggøtter; thi lagde man dem af havde man ingen Rottinggøt paa, og beholdte man dem paa, skulde de gandske den kostbare Sølv- og Guld-Skrammering. Jeg veed en, som da han ikkun havde faaet et par Guld-Knaabaand, kastede strax Rottinggøtten, at disse Knaabaand kunde sees. Han spændte dem vel og 10 Gange, hvor han kom, at de des bedre kunde falde i Dynene; thi ellers maatte jo Guld-Aaren lide forgiøves.

Da vore Smaaeherrer saaledes svævede i Uvisshed, enten de skulde beholde disse Rottinggøtter paa, som skulde deres Guld-Aare, eller og kaste dem og lade alle see deres heele Rigdom, vaagnede en stor Løfte for dem, og en nye Forandring paa Overkiøler, som de kunde behændig slaae til side, eller lade hænge aaben, naar noget af det Indvendige skulde sees. Og dette bliver en rar Hændelse for Overkiølerne.

En Fabrikør i England havde støvet og druffet saalænge paa Wilkes Sundhed, at hans Creditorer befandt ham selv upasselig til at betale dem. De gjorde da kort Proces med ham; de toge, hvad han havde og hæftede hans Person for Resten. Da denne Fabrikør